

κατά

Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Evian eaux minérales d'Evian SA (SAEME)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/853/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για το συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες) (ΕΕ L 382, σ. 17) — Λύση της συμβάσεως αντιπροσωπείας — Προμήθεια οφειλόμενη στον εμπορικό αντιπρόσωπο που είναι αρμόδιος για έναν καθορισμένο γεωγραφικό τομέα ή για μια καθορισμένη ομάδα προσώπων — Υπαρξη δικαιώματος για την προμήθεια αυτή ελλείψει ελέγχου, άμεσου ή έμμεσου, που ασκεί ο εντολοδόχος επί των εμπορικών πράξεων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ τρίτου και πελάτη που ανήκει στον γεωγραφικό τομέα για τον οποίο αρμόδιος είναι ο εμπορικός αντιπρόσωπος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), έχει την έννοια ότι ο εμπορικός αντιπρόσωπος στον οποίο έχει ανατεθεί ένας συγκεκριμένος γεωγραφικός τομέας δεν δικαιούται να λάβει προμήθεια για δικαιοπραξίες που συνάπτουν πελάτες ανήκοντες στον τομέα αυτό με τρίτον όταν δεν υφίσταται καμία παρέμβαση, άμεση ή έμμεση, του αντιπροσωπευμένου.

(¹) ΕΕ C 69 της 24.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2008 (αίτηση του *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen*, Βέλγιο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — *N. V. Lammers & Van Cleeff κατά Belgische Staat*

(Υπόθεση C-105/07) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Τόκοι καταβαλλόμενοι από θυγατρική επί δανείων που της χορήγησε η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος μητρική — Αναχαρακτηρισμός των τόκων ως υποκείμενα στον φόρο μερίσματα — Μη αναχαρακτηρισμός των τόκων που καταβάλλονται σε εγκατεστημένη στην ημεδαπή εταιρία)

(2008/C 64/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

N. V. Lammers & Van Cleeff

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* — Ερμηνεία των άρθρων 12, 43, 46, 48, 56 και 58 ΕΚ — Εθνική νομοθετική ρύθμιση κατά την οποία οι τόκοι που καταβάλλει η θυγατρική για τα δάνεια που της έχει χορηγήσει η εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος μητρική εταιρία αναχαρακτηρίζονται ως φορολογητέα μερίσματα, πράγμα όμως που δεν συμβαίνει όταν οι τόκοι καταβάλλονται σε εταιρία εδρεύουσα στην ημεδαπή

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ έχουν την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας οι τόκοι που καταβάλλονται από εταιρία εγκατεστημένη εντός κράτους μέλους σε διευθύνοντα σύμβουλο που είναι εταιρία εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους αναχαρακτηρίζονται ως μερίσματα και φορολογούνται αντιστοίχως, όταν, κατά την έναρξη του φορολογικού έτους, το συνολικό ύψος των προκαταβολών επί των οποίων οφείλονται τόκοι υπερβαίνει το αποδεσμευθέν κεφάλαιο αυξημένο κατά τα υποκείμενα σε φόρο αποθεματικά, ενώ, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, όταν οι τόκοι αυτοί καταβάλλονται σε διευθύνοντα σύμβουλο που είναι εταιρία εγκατεστημένη εντός του ίδιου κράτους μέλους, δεν αναχαρακτηρίζονται ως μερίσματα και δεν φορολογούνται αντιστοίχως.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-342/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/91/ΕΚ — Ενεργειακή πολιτική — Εξοικονόμηση ενέργειας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2008/C 64/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Β. Schima)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 1, σ. 65)

Διατακτικό της απόφασεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2007 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl κατά Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

(Υπόθεση C-421/06) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Απόφαση του Δικαστηρίου αναγνωρίζουσα την ακυρότητα κοινοτικής διατάξεως — Υποχρεώσεις των κοινοτικών οργάνων — Υγειονομικός έλεγχος — Σύνθετες ζωοτροφές — Αναγραφή, στην ετικέτα, των ποσοστών βάρους των πρώτων υλών που περιέχονται στο τρόφιμο, με αποκλιση $\pm 15\%$ σε σχέση προς τη δηλούμενη τιμή — Απαγόρευση παραπλανήσεως του καταναλωτή)

(2008/C 64/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι

Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl

κατά

Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Συνέπειες της απόφασεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-453/03, C-11/04, C-12/04 και C-194/04 (ABNA κ.λπ.), με την οποία κηρύχθηκε εν μέρει άκυρη η οδηγία 2002/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί κυκλοφορίας των σύνθετων ζωοτροφών και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 63, σ. 23) — Υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να εκδώσουν νέα πράξη

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Το άρθρο 1, σημείο 4, της οδηγίας 2002/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί κυκλοφορίας των σύνθετων ζωοτροφών και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση αναγραφής, στην ετικέτα των σύνθετων ζωοτροφών, των ποσοστών βάρους των πρώτων υλών που περιέχονται στη σύσταση της ζωοτροφής με επιτρεπόμενη απόκλιση $\pm 15\%$ της δηλούμενης αξίας όσον αφορά τα ποσοστά αυτά, έχει την έννοια ότι δεν αντιφάσκει προς τα άρθρα 8 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, σκοπός των οποίων είναι, μεταξύ άλλων, η πρόληψη της παραπλανητικής επισήμανσεως και παρουσιάσεως των ζωοτροφών.

2) Εφόσον το άρθρο 1, σημείο 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/2 προέβλεπε αυτοτελή υποχρέωση άσχετη προς τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής, η κήρυξη της ακυρότητας της εν λόγω διατάξεως, στην οποία προέβη το Δικαστήριο με την απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2005 στις υποθέσεις C 453/03, C 11/04, C 12/04 και C 194/04, ABNA κ.λπ., δεν δημιούργησε κενό δικαίου ή ασυνέπεια που να επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα να θεσπίσουν ουσιαστικές τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/2.

Εν πάση περιπτώσει, το ανίσχυρο κοινοτικής διατάξεως προκύπτει άμεσα από την απόφαση του Δικαστηρίου που το διαπιστώνει και εναπόκειται τόσο στις διοικητικές αρχές όσο και στα δικαστήρια των κρατών μελών να αντλήσουν τις συνέπειες αυτού του ανισχύρου στην εθνική έννομη τάξη τους.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.